

meie sõda-meeste püssid, tükkid ja mõd-
gad nende seas teinud. Agga meie
Kinnralid, Kpserid ja soldatid, kes üks-
kord seal ollid ja tapluste seest üllejaid,
pidi ikka siina jama, ja üht waewa-
tundma. Se läbbi tüddinesid nem-
mad kül ka ärra, sest kes allati ikke al-
on, sel tulles ka wimaks tüddimus
kätte. Ja wiis aasta teed, ollid nem-
mad jo piddand seal ollema, kül tap-
luste sees, kül märri peäl, ja keif sug-
gust hädda piddid nemmad tundma,
pawa pallawat, ja õ külma, ja hirm-
sa waenlasega ühte puhko sõddima.
Meie suurte sõda-laewattel olli sesam-
ma luggu merre peäl. Meie Peelil-
kud ollid seal nendega kül immet tei-
nud.

nud. Keif Turfide uhked laewad ol-
lid otsa tehtud, ärrapõlletud, ja merre
pohjasse maetud, ja meie kões olli ik-
ka woiuus olnud, ni mitto kord kui
waenlastega merre taplus olli olnud.
Ja se läbbi olli meil täis wallitsus Tur-
ki merre ja mitme sarede ülle. Weel
tunnamullo süggise, kui esimest kor-
da rahho seadmisse aeg olli otsa sanud,
mõtlesid Turkid kawwalussega kogge-
matta meie kaela peäle tulla, ja ollid
sure hulga laewaid ja laewa mehhi seält
lähhedalt tinginud, mis nisanimasug-
une rõõwli rahwas merre peäl olli, kui
Tatarid Ma peäl. Nendega ollid
Turkid sallaja nou piddand, et nem-
mad ühtlase tahtsid igga poolt meie lae-
wat.